

15.09.2025 год. Д-р Лилия Стоянова

До вчера беше топло, тихо, в очакване на идващото НОВО!!!

Прекрасен двор с лилии и рози, но празен, пуст! Така е сам, очакващ, търсещ, канещ.

Днес облаче наднича. Слънцето изгрява, но хладно е и шумно е.

Обичам този шум. Той се превърна в мой живот!

Днес детска глъч оглася целия ни град. Днес са хризантемите, ден е на букетите, ден е на началото. Розите остават в май, някъде към края. Бели ризки, цветни раници, хиляди деца, тръгнали към него – родното училище.

Малки първокласници,

стиснали здраво букетите,

нагърбили раници,

взели буквара.

Гледате плахо.

Ново е.

Странно е.

Шумно е.

Тук ще израснете.

Тука ще учите.

Ще пеете и ще се смееете,

ще тичате и ще сричате

ще играете и ще знаете,

че трудно се успява,

че лесното остава – там, в полето, на морето,

в бурната ваканция, в летните ни дни!

Златна есен ни очаква. С нея – първият учебен ден!

Днес 15-ти е! Ден от календара, важен и голям!

Днес ще Ви говоря за негово ВЕЛИЧЕСТВО „УСПЕХА“. Той не идва с вълшебната пръчка на красивата фея. Той не е бленуван сън или просто мечта. Той е трудност, след трудност, високи бариери, път, без граници! Той е стъпка по стъпка, тухла по тухла, безсънни нощи, тежки дни, гняв и усмивка в едно. Той не може да бъде просто мечта. Той е ЦЕЛ в хоризонта, той е трудният път към съвършенството, а постигнеш ли го и спреш ли, спира развитието ти. Успелият човек закърнява, ако у него се настани примирението и той си повярва. За да си успял, трябва да получиш признанието на хората. Те казват колко си добър, те съдят или хвалят. Социалното одобрение е стимулт, който чертае верните стъпки. Обществото казва кой колко е успял. На него трябва да служим, от него трябва да се учим. На това трябва да учим младите хора. Те трябва да станат модели за подражание на своите деца, и на тези след тях. Само когато получим признанието на децата си и на обществото, може да настъпи удовлетворението.

Днес се чувствам удовлетворена от това, че за толкова години, дворът на училището отново е пълен с хиляди деца и родители, които са ни се доверили. Благодарим Ви, скъпи родители! Вие сте нашият барометър за успех и Вашият избор ни кара да удвоим и утроим усилията си, за да оправдаем Вашето доверие.

Доверието към училището е като кръвното налягане. **Тихо е, от жизненоважно значение е за доброто здраве, но злоупотребата с него може да е фатална.** Доверие се гради тогава, когато някой е уязвим, а другият не се възползва от слабостта му. **„Да ти имат доверие е по-голям комплимент, отколкото да бъдеш обичан.“**

Днес, скъпи родители, сме изправени пред тежката задача, да оправдаем Вашето доверие и да запалим въглена в детските очи, който да гори цели 12 години. Те ще прекратят прага на училището, за да може на финала да го нарекат „любимо“ и „родно“.

Днес, скъпи деца, Ви посрещаме с усмивка и с „Добре дошли“. Тук ще Ви дадем знания и ще Ви научим, че Големият свят познава успеха и неуспеха, изкушенията и прегрешенията, слабостите и грешките. Опасностите и капаните по него водят към граничното пространство между Аз-ът и Изборът. Кой път ще избереш – зависи само и единствено от ТЕБ! Ние ще бъдем до Вас и ще Ви показваме пътя. Дали ще тръгнете по него, зависи само от Вас!

Посрещаме Ви в дома на книгите! Той е и дом на знанието! А ЗНАНИЕТО Е СИЛА! Сред тънките листа на пожълтелите книги се крие мъдрост, която

никой освен тях не може да Ви предаде. Обикнете книгите! Те ще Ви отворят прозорец към света! Защото само през него ще видите истината за живота! Превърнете книгите във Ваши най-искрени приятели. Те ще Ви съпътстват по пътя на УСПЕХА!

КНИГИ, ЗНАНИЕ и МЪДРОСТ! Трите сестри на успеха!

КНИГИТЕ СА БОГАТСТВО!

ЗНАНИЕТО Е БЕЗЦЕНЕН ДАР!

МЪДРОСТТА ИДВА С ВРЕМЕТО, ДОКАТО СЕ ПРЕВЪРНЕ В БЛАГОСЛОВИЯ!

Нека те бъдат Вашата броня по пътя на успеха!

Добре дошли!

На добър път!